

பட்டினப்பாலையில் சமூக நல்லிணக்கம்

த. மகிலா ஜெனி ^அ *

^அ தமிழாய்வு மையம், இலக்குமிபுரம் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, நெய்ப்பூர், கன்னியாகுமரி-629802.

The Concept of Social Harmony in Pattinappalai

D. Mahila Jeni ^{a, *}

^a Research Centre of Tamil, Lekshmipuram College of Arts and Science, Neyyoor, Kanyakumari-629802

* Corresponding Author:

mahilajenijebasingh@gmail.com

ABSTRACT

Pattinappalai, the ninth poem of the Pattuppattu (Ten Idylls) anthology of Sangam literature, is one of the most celebrated classical Tamil works. Composed by Kadiyalar Uruthirangannanar, the poem consists of 301 lines praising the greatness of the Chola king Karikala Chola, the commercial prosperity of the port city of Kaveripoompattinam, and its immense economic wealth. Beyond its literary and historical significance, the work also offers valuable insights into the social life of ancient Tamil society. Society is fundamentally an organized community in which people live together through mutual cooperation and shared responsibilities. Pattinappalai presents a vivid picture of a socially harmonious urban community comprising people from diverse occupations and social backgrounds. The poem refers to residents, ascetics, Brahmins, fishermen (Parathavars), scholars, warriors, meat vendors, farmers, tax collectors, merchants, learned elders, foreign traders, performers, hunters, and many other groups, all of whom contributed to the prosperity of the city. Despite their occupational and social differences, these communities are portrayed as living together in unity, engaging collectively in work, recreation, and public life. Through this depiction, the poem highlights the ideals of social harmony, cooperation, and communal coexistence that characterized the reign of Karikala Chola. This article examines these representations in Pattinappalai, emphasizing the work's portrayal of social integration and the inclusive nature of ancient Tamil urban society.

Keywords: Pattinappalai, Tamil society, Poem, Social Harmony, Residents.

முன்னுரை

பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் ஒன்று பட்டினப்பாலை. பட்டினப்பாலையில் சமூகம் சார்ந்த சமூகநல்லிணக்கச் செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் சமூக மக்கள் காணப்பட்டனர். அம்மக்கள் பொழுதுபோக்கு, விளையாட்டு, வாணிகம், தொழில் போன்ற எல்லாப்பணிகளிலும் அனைவரும் இணைந்து ஒற்றுமையோடு செயல்பட்டதை உணர்த்துவதாக இக்கட்டுரையில் ஆராயப்படவுள்ளது.

சமூகம்

சமூகம் என்பது “ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில் நீண்ட காலமாக ஒன்று சேர்ந்து வாழ்வதற்காக மக்கட் கூட்டம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும்”¹ அமைப்பாகும். சமூகம் என்பது “தனிமனிதர் குழுக்களாக,

குடும்பங்களாக, குடிகளாகச் சேர்ந்து ஒருவரையொருவர் வாழ்வுக்காகவும், பெருக்கத்திற்காகவும், பாதுகாப்புக்காகவும், வளர்ச்சிக்காகவும் சார்ந்தும் சேர்ந்தும் வாழும் போது சமுதாயம்² உருவாகின்றது.

நலமான மக்கள்

மிருகங்களால் உண்டாகிற தீமையைத் தவிர வேறு எந்தப் பயமும் வருத்தமும் தெரியாத பல குடியிருப்புகளைக் கொண்ட பாக்கங்களையும் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கி இருக்கின்ற ஊர்களையும் கொண்டது பரந்து நீண்ட சோழநாடு என்பதை,

"விலங்கு பகை அல்லது கலங்கு பகை அறியா

கொழும்பல் குடிச் செழும்பாக்கத்துக்

குறும்பல்லூர் நெடுஞ்சேணாட்டு" (ப.பாலை: 26-28).

இப்பாடல் வலியுறுத்துகின்றது.

சோழர்களின் சின்னம்

சோழர்களின் சின்னம் புலி, புலி அடையாளம் பொறித்த பலகைகள் பொருந்திய இரட்டைக்கதவு புகார் நகரத்தில் காணப்பட்டதையும், கடல் வழியாகக் கலம் ஏற்றி வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பும் பொருட்களைக் காவல் மிகுந்த சுங்கச் சாவடி இருக்கும் சாலையில் சோழப் பேரரசின் சின்னமான புலிச்சின்னம் அடையாளமிட்டு வைக்கப்பட்டிருந்ததையும்

"புலிப்பொறிப் போர்க்கதவின்" (ப. பாலை.40)

"புலி பொறித்துப் புறம் போக்கி" (ப. பாலை. 135).

என்ற பாடலையும் குறிப்பிடுகிறது.

தாழ்ந்தவர் வாழும் குடியிருப்பு

நீல நிற ஆகாயத்தில் வலமாக எழுந்து திரியும் நாள்களாகிய மீன்களுடன் கலந்த கோள் மீன்கள் போல அகன்ற பொது மன்றில் பலருடன் இருந்தும் கைகள் கொண்டும், போர்ப்படைகள் கொண்டும் உடலுடனும் வலிமை உடையவர்கள் எறியும் கவண் கல்லுக்கு அஞ்சி அன்றில் போன்ற பறவைகள் பயந்தோடும், நிறமுடைய பனைமரமும் குட்டிகளுடன் கூடிய பன்றிகளையும் பலசாதிக் கோழிகளையும் உறை கிணறுகளையும் கொண்ட தாழ்ந்தவர் வாழும் குடியிருப்பு புகார்நகரின் ஒரு பக்கத்தில் இருந்ததை

"உறை கிணற்றுப் புறச் சேரி" (ப.பாலை.76)

என்றப் பாடல்வரி குறிப்பிடுகிறது.

மறையவர்கள்

தாழ் வளர்ந்த சோலைகளில் சடைமுடி தரித்து தீ வளர்த்து வேள்வி செய்யும் மறையவர்கள் இருந்தனர் என்பதை, "அவிர்சடை முனிவா" (ப. பாலை.54).

என்ற பாடல்வரி குறிப்பிடுகிறது.

தாபதர்கள்

தாபதர்கள் என்பது தவம் செய்பவர்களைக் குறிப்பிடுகிறது. தாபதர்கள் வாழும் தவச்சாலைகள் இருந்ததை "தவப்பள்ளித் தாழ்காவின்" (ப.பாலை.53) என்று குறிப்பிடுகிறது.

பரதவர்

பரதவர் என்பது கடலோரப்பகுதிகளில் வாழ்ந்து மீன் பிடிக்கும் தொழில் செய்பவர்களைக் குறிக்கிறது. பரதவர்களின் குடியிருப்புகளில் ஒருபக்கம் மீன் தூண்டில் கால்கள் சார்த்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும் என்பதை

“நெடுந்தூண்டிலில் காழ்சேர்த்திய” (ப. பாலை. 80)

பாடல் வரி உணர்த்துகிறது.

கல்வியாளர்கள்

பல நூல்களைக் கற்றுத்தேர்ந்த படிப்பறிவும் பட்டறிவும் மிகுந்த வழிவழிவந்த சிறப்புக்கு உரியவரான கல்வியாளர்கள் பலர் இருந்ததை

“தொல் ஆணை நல்லாசிரியர்” (ப. பாலை.170)

இப்பாடல்வரி குறிப்பிடுகிறது. இக்கல்வியாளர்கள் வாதிடுவதற்கென்று பிறரை அழைப்பதற்கு அடையாளமாக கொடி ஏற்றினர்.

செம்படவர்கள் (மீனவர்கள்)

செம்படவர்கள் என்பது கடலில் மீன்பிடிக்கும் மீனவர் சமூகத்திலுள்ளவர்களைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். நீருக்கு நடுவிலும், நிலத்தின்மேலும் வாழுகிற மீன்களும், மிருகங்களும், மகிழ்ச்சியோடு இனிதாக இருந்து தங்களுடைய இனத்தைப் பெருக்கி ஒன்றுடன் ஒன்று பகை கொள்ளாது வாழும் சிறப்புடைய புகார் நகரத்தில் செம்படவர்களின் வீட்டு முற்றத்தில் மீன்கள் துள்ளி விளையாடும் என்பதை,

“வலைஞர் முன்றில் மீன் பிறழவும்” (ப. பாலை. 198)

என்கிறது பட்டினப்பாலை.

அந்தணர்கள்

தேவர்களைப் பணிந்து வணங்கி, வேள்விகள் செய்து, வேள்வியில் இந்திரன் முதலான தேவர்கள் அவி இட்டும் பசுக்களோடு எருதுகளையும் பாதுகாத்து நான்கு மறை ஓதும் அந்தணர்கள் இருந்தனர்.

“நான் மறையோர் புகழ் பரப்பியும்” (ப. பாலை. 202)

ஊன் விற்பவர்கள்

ஊன் இறைச்சியை விலை கூவி விற்பவர்கள் விற்கும் போது மிருகங்கள் அவர்கள் வீட்டு முன்பு திரண்டு நிற்கும்.

உழவர்கள்

வளைந்த கலப்பையால் நிலத்தை உழுதுண்டு வாழ்கிற உழவுத் தொழில் செய்யும் இரக்கமுடைய உழவர்கள் நீண்ட நுகத்தடியின் நடு போல நடுவு நிலைமை தவறாத மனம் உடையவர்களாய் பழி அஞ்சி, பொய் பேசாத, உண்மை உடையவர்களாய் தம்மையும் பிறரையும் மகிழ்விக்கக் கூடியவர்கள் என்பதை,

“கொடுமேழி நசை உழவர்” (ப.பாலை. 208). என்ற பாடலடி உணர்த்துகிறது.

வணிகர்கள்

தம்முடைய பண்டங்களையும் பிற பொருட்களையும் ஒன்றாக மதித்துக் கொள்ளுகிறபோது அதிகமாகக் கொள்ளாமலும் கொடுக்கிற போது தம்மிடம் உள்ளதைப் பிறருக்குக் கொடுத்து அளவு குறைத்துக் கொடுக்காமலும் பல பண்டங்களையும் நியாயமான விலை கூறி விற்கின்ற வணிகர்கள் வாழ்ந்தனர்.

சான்றோர்கள், பிறநாட்டு மக்கள்

வெவ்வேறு வகையில் சிறந்த அறிவுடைய சான்றோர் சுற்றத்துடன் திருவிழா நடைபெறுகின்ற காலத்திலே ஊரிலே போய்த்தங்கினது போல பல மொழி பேசும் மக்கள் தங்கள் நாட்டை மறந்து இங்கே வந்து குடியேறி ஒரு நாட்டு மக்களைப் போல உறவாடி மகிழ்ந்து இனிது வாழ்கின்ற குன்றாத சிறப்புடைய ஊர் காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்பதை,

“புலம் பெயர் மாக்கள் கலந்தின்று உறையும்” (ப. பாலை. 217).

என்று பட்டினப்பாலை குறிப்பிடுகிறது.

கூத்தர்கள்

திருவிழாக்கள் நடைபெறும் போது விலைமதிப்பற்ற அரிய நறுமணமிக்க மலர்களைத் தெருவிலே கூத்தர்கள் தூவுவர்.

“அரு விலை நறும் பூத்தூஉயத் தெருவில்” (ப. பாலை. 252)

எயினர்

வளமுடைய பட்டினப்பாக்கத்தில் காலில் செருப்பும் கையில் வளைந்த வில்லும் உடைய எயினர் காணப்பட்டதை,

“கொடுவில் எயினர் கொள்ளை உண்ட” (ப. பாலை. 266).

என்று குறிப்பிடுகிறது.

கரிகால் பெருவளத்தான்

சோழ நாட்டிலுள்ள காடுகளை அழித்து நாடாக்கி தூர்ந்த குளங்களைத் தோண்டி நாட்டில் வளம் பெருகச் செய்து, மாடங்கள் உடைய உறையூரைப் பெரிதாக்கி, வாசலும் மதிலும் விளங்கப் பூதுப்பித்து, எத்தனை பகைவரின்னும் வென்று வாகை சூடுவோம் என்று சூளுரைத்து புறமுதுகிடாத வீரம் காட்டி, கோட்டையும் மதிலும் பொன்னொளி வீசிப் புகழ் பரப்ப, பகை அரசர் வளம்குன்றி இழைக்க மார்பில் பூசிய சந்தனம் அழிந்து கிடக்கும் வீரப்பூண் விளங்கும் மார்புடையவன். சிங்கம் போல பகைவெல்லும் ஆற்றலுடையவன் என்னும் திருப்பெயர் தாங்கிய கரிகால் பெருவளத்தான் என்பதை,

“திருமாவளவ தெவ்வர்க்கு ஒக்கிய

வேலினும் வெய்ய கானம் அவன்

கோலினும் தண்ணிய தடமென் தோளே” (ப. பாலை. 301).

சங்கவரி வசூலிப்பவர்கள்

அரசுடைமைப் பொருட்களைக் காக்கும் சங்கவரி வசூலிப்பவர்கள் தூரியன் தினமும் தன்னுடைய கடமையைத் தவறாமல் செய்வது போல ஒரு நாளும் தங்கள் கடமையில் தவறாது, குறையாது சங்கம் வசூலிப்பார்கள்.

“நல்லிறை வன் பொருள் காக்கும் தொல்லிசைத் தொழில்மாக்கள்”(ப. பாலை. 120)

என்கிறது பட்டினப்பாலை.

குழந்தைகள் விளையாட்டு

பட்டினத்திலுள்ள அழகிய கால்களை உடைய குழந்தைகள் ஒற்றுமையாக தெருக்களில் மூன்று சக்கர வண்டியினைத்தேர் போல் உருட்டி விளையாடுவார்கள் என்பதை,

“பொற்காற் புதல்வர் புரவி இன்று உருட்டும்

முக்காற் சிறுதேர் முன் வழிவிலக்கும்” (ப. பாலை. 24-25) பாடல்வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

சேவல் ஆடு விளையாட்டு

சேவலுடன் சேவலை ஆடுகளுடன் ஆடுகளை மோதவிட்டுப் பொழுதுபோக்காகவும் பந்தயம் கட்டியும் விளையாடுவர். அதற்கென்றே ஆடு, கோழிகளை வளர்த்ததை,

“மேழகத் தகரொடு சிவல் விளையாட” (ப. பாலை. 76) பாடல்வரி குறிப்பிடுகிறது.

குடும்பமாக விளையாடுதல்

காவிரி ஆறு கலக்கும் சங்கமத் துறைகளிலே தங்களின் தீவினை நீங்கக்குளித்துப் பின்னர் கடல் நீரின் பிசுக்குப்போக நல்ல நீரலே உடல் தூய்மை செய்து கடல் மணலில் ஓடும் நண்டுகளைப் பிடித்து விளையாடியும், அலையோடு ஆடி ஓடியும் பஞ்சாய்க் கோரையால் பொம்மைகள் செய்து மனைவி மக்களுடன் மகிழ்ந்து விளையாடுவர்.

“தீது நீங்கக் கடலாடியும் மாசு போகப் புனல் படிந்தும்

அலவன் ஆட்டியும் உரவுத்திரை உழக்கியும்

பாவை சூழ்ந்தும் பகல் விளையாடி” (ப. பாலை. 99-103)

முருகனை வழிபடுதல்

கிளி போலும் மென்மொழி பேசும் அழகு நலமுடைய பெண்கள் திறந்த சன்னலின் அருகே வந்து நின்று வெளியே தெரியும் ஒங்கி உயர்ந்த மலையையும் அதன் பக்கம் மகரந்தப் பொடிகளைச் சிறுதுளியாகச் சிந்தும் செங்காந்தள் கணுக்களில் கொத்துக் கொத்தாக இருக்கும் பூங்கொத்துப் போன்ற தம் முன் கைகளைக் கூப்பி வணங்கி நின்றதை,

“செறிதொடி முன் கை கூப்பிச் செவ்வேள் வெறியாடு மகளிரொடு” (ப. பாலை.154) என்கிறது.

முடிவுரை

‘கூடி வாழ்ந்தால் கோடி இன்பம்’ என்பதற்கிணங்க சிறப்புமிக்க காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பல்வேறு சமூகம் சார்ந்த மக்கள் ஒன்று கூடி வாழ்ந்ததையும், எல்லாப்பணிகளிலும் ஒற்றுமையோடு செயல்பட்டதையும் இக்கட்டுரை மூலம் ஆராயப்பட்டுள்ளது

References

- அன்னிதாமசும், தமிழர் சமூகவியல், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 2000.
- கழகப்புலவர் குழு, கலைக்களஞ்சியம் தொகுதி- நான்கு, கழக வளர்ச்சிக் கழகம், 1956.
- ஞா. மாணிக்கவாசகன், பத்துப்பாட்டு மூலம் விளக்க உரையுடன், உமா பதிப்பகம், 2002.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2026. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License